

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ๒) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง

ประชากรที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียนสตรีระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๔ ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๑๐ ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด ๔๑๙ คน และกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้วิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๒ ของโรงเรียนสตรีระนอง จำนวน ๔๕ คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพและใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

๑. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง โดยแบ่งออกเป็น ๕ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๑. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๑ (เว้นจากการฆ่าสัตว์)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๒. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๒ (เว้นจากการลักทรัพย์)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๓. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๓ (เว้นจากการประพฤติดินาม)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๔. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๔ (เว้นจากการพูดเท็จ)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๕. การปฏิบัติตามหลักศีลข้อที่ ๕ (เว้นจากการดื่มสุราเมรัย)

๒. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย ๔ ตัวเลือก ทั้งหมด ๔๐ ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยใช้สูตรสถิติ ค่าร้อยละ (P) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอ นั้นปรากฏผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ดังนี้

๑. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ที่สร้างขึ้นนั้น พบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E_1) ๘๔.๗๒ / (E_2) ๘๓.๑๑ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑

๒. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนการใช้ เท่ากับ ๑๘ หลังการใช้ เท่ากับ ๓๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าตัวระดับ .๐๕ และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เท่ากับ ๘๓.๑๑ พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ คือ ร้อยละ ๘๐ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๒

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๑. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ที่สร้างขึ้นนั้น พบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E_1) ๘๔.๗๒ / (E_2) ๘๓.๑๑ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปฐมพงษ์ พิขสิทธิ์** ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านค้อกุดจอก สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ พบว่าแผนการจัดการเรียนโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีประสิทธิภาพ ๘๑.๑๗/๘๗.๒๙ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้^๑

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **นิภาพร ศรีสุภาพ** ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่พัฒนาขึ้นมามีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๕.๓๑/๘๓.๔๐ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้^๒

^๑ปฐมพงษ์ พิขสิทธิ์, “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕” , (ปริญญาณพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๕๓, หน้า ๙๕.

^๒นิภาพร ศรีสุภาพ, “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” , การค้นคว้าแบบอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐), หน้า ๗๐-๗๑

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พุทธพร มอญขาม ได้ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องพลเมืองดีกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ๘๒.๗๒.๘๓.๐๗ แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้^๓ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อารมณ์ ใจเที่ยง ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้^๔ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ประกายแก้ว แปรโคสูง ได้สรุปไว้ว่าการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละ ๓-๖ คน ภายในกลุ่ม ผู้เรียนจะมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันทางการเรียน ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน และรับผิดชอบของกลุ่มโดยที่สมาชิกกลุ่มจะได้รับผลประโยชน์จากการทำงานร่วมกันเท่า ๆ กัน^๕

๒. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนการใช้ เท่ากับ ๑๘ หลังการใช้ เท่ากับ ๓๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าต่ำกว่าระดับ .๐๕ และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เท่ากับ ๘๓.๑๑ พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ คือ ร้อยละ ๘๐ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๒ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนวย แนนอุดร ได้ศึกษาการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบ STAD โรงเรียน บ้านกุดจิก อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี พบว่า ทักษะกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบ STAD โดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก รายข้อด้านบทบาทการเป็นสมาชิกกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ ๗๐ คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๒๕ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพร ศรีสุภาพ ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยกลุ่มสาระสังคม

^๓พุทธพร มอญขาม, “การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องพลเมืองดีกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔”, การค้นคว้าแบบอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๕) หน้า ๙๕.

^๔อารมณ์ ใจเที่ยง, หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง), (พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, พ.ศ. ๒๕๕๐), หน้า ๑๒๑.

^๕ประกายแก้ว แปรโคสูง, ประสิทธิภาพการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา, (บุรีรัมย์ : บุรีรัมย์การพิมพ์, ๒๕๕๑), หน้า ๓๓.

^๖อำนวย แนนอุดร, “การศึกษากระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ STAD โรงเรียนบ้านกุดจิก อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี”, (ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม.ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๕๓, หน้า ๑๒๔.

ศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ พัฒนาขึ้นมามีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๕.๓๑/๘๓.๔ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้มีค่าดัชนี ประสิทธิภาพเท่ากับ ๐.๖๑๔๕ แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๔๕^๗

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **อาภาพร สิงหาราช** ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน^๘ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **พิชิต ฤทธิ์จรรยา** ได้กล่าวถึง หลักการสร้าง แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้ ๑. วิเคราะห์หลักสูตร และทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อกำหนดเนื้อหาพฤติกรรม หรือสมรรถนะภาพที่ต้องการจะวัดและจำนวนข้อสอบที่จะสร้างในแต่ละ เนื้อหาและแต่ละพฤติกรรมที่จะวัด ๒. กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ โดยมีหลักในการพิจารณา เลือกรูปแบบของ แบบทดสอบ ประกอบด้วย จุดประสงค์ของการสอบ เวลาที่ใช้ในการสร้าง แบบทดสอบและการตรวจให้คะแนน แบบทดสอบ จำนวนนักเรียนที่จะทดสอบเครื่องอำนวยความสะดวก ในการจัดทำแบบทดสอบแบบทดสอบปรนัยค่อนข้างจะใช้ทักษะในการสร้างมากกว่า แบบทดสอบอัตนัย ขอบเขตของเนื้อหาสาระ ๓. เขียนข้อสอบโดยใช้วิธีการประกอบด้วย เขียน ข้อสอบให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดตามตารางวิเคราะห์ หลักสูตร เขียนข้อคำถามให้ ชัดเจน สั้น กระชับ และควรถามในเรื่องที่ผู้เรียนควร ต้องรู้ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน ควรเขียนข้อคำถามให้มีจำนวนมากกว่าจำนวนที่จะใช้จริง ประมาณร้อยละ ๕-๑๕ สำหรับไว้คัดเลือกหลังการตรวจสอบคุณภาพขอบแบบทดสอบแล้ว ควรเขียนข้อคำถามทันที เมื่อเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละเรื่อง หรือแต่ละบท ควรหลีกเลี่ยงการเขียนข้อสอบที่ชี้แนะคำตอบ เพื่อ จะให้ได้ข้อสอบที่วัด ความสามารถที่แท้จริงของผู้สอบ เมื่อเขียนคำถามเสร็จแล้วควรมีการตรวจสอบ โดยตรวจสอบกับหลักเกณฑ์ การเขียนข้อสอบแต่ละแบบที่ใช้ รวมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องกับ จุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด ๔. พิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง โดยนำข้อสอบที่เขียนไว้แล้วมา พิมพ์เป็น แบบทดสอบมีคำชี้แจง คำอธิบายวิธีทำข้อสอบ หรือรายละเอียดอื่นๆ ตามความจำเป็น ๕. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งอาจใช้ วิธีการหาดัชนี ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ๖. ทดลองสอบและหาคุณภาพรายข้อและ คุณภาพทั้งฉบับ โดยนำไปทดลองสอบ กับกลุ่มที่คล้ายคลึงกับกลุ่มที่ต้องการทดสอบจริง แล้ว

^๗นิภาพร ศรีสุภาพ, “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓”, การค้นคว้าแบบอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐), หน้า ๗๐-๗๑

^๘อาภาพร สิงหาราช, “การศึกษามลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบการใช้ห้องเรียนจำลองธรรมชาติกับการสอน ตามแนวคอนสตรัคติวิซึม” ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาบัณฑิต (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๕), หน้า ๖.

วิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดีไว้ และปรับปรุงข้อสอบที่มีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์เพื่อนำไปทดลองอีกครั้งและหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเพื่อนำไปใช้จริงต่อไป^๔

๕.๓ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาที่พบในโรงเรียนสตรีระนองมี ๓ ประการ ได้แก่ ประการแรก สาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนามีเนื้อหาเกี่ยวกับศีล มีเนื้อหาการเรียนรู้ที่นักเรียนจะทำความเข้าใจได้ง่าย และเวลาในการเรียนค่อนข้างจำกัด ประการที่สอง เวลาเรียนในสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนาของนักเรียนจำกัด ไม่เพียงพอต่อการทำความเข้าใจในการเรียนรู้ และประการที่สาม ขาดสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่จะช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจตามจุดประสงค์ที่เรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาพระพุทธศาสนาต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำการเรียนการสอนในรายวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง การพัฒนาจิกรกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือหน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง ให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและเหมาะสมกับเวลาที่มีอย่างจำกัด เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีบทบาทต่อการเรียนรู้เป็นตัวกลางที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตน ตามคำสั่งที่เขียนไว้ในแต่ละใบงาน เน้นให้นักเรียนได้ความรู้ด้วยตนเองจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากนักเรียนได้ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและเข้าใจในหลักธรรมเกี่ยวกับศีลนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และทำให้ประสิทธิภาพของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

๕.๔ ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาจิกรกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องหน้าที่ชาวพุทธ ในการปฏิบัติตามหลักศีล ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสตรีระนอง

๕.๔.๑ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

๑. ผู้สอนควรจัดเตรียมเนื้อหาที่จะสอนในหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้ตีครบถ้วนก่อนนำไปใช้งานจริงเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการสอน

๒. รูปแบบภาพประกอบควรมีความชัดเจน ดึงดูดนักเรียน ให้นักเรียนอยากที่จะศึกษา

๓. ควรส่งเสริมให้นักเรียนสรุปใจความและค้นคว้าด้วยตนเอง จากชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

๔. แบบทดสอบหรือแบบฝึกหัด ควรจัดทำให้มีความหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพทางด้านทักษะต่าง ๆ ที่จะมีในแบบฝึกหัด

๕.๔.๒ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. การสร้างชุดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ควร สร้างชุดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

^๔พิชิต ฤทธิ์จรูญ, การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน, พิมพ์ครั้งที่ ๔.(คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร,พ.ศ.๒๕๔๗),หน้า๒๑๕-๒๑๗.

๒. ควรศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในแต่ละช่วงชั้นต่อการสร้างชุดการเรียนรู้ เพื่อเรียนรู้ความชอบความสนใจของนักเรียนในชั้นนั้น ๆ ด้วย

๓. การสร้างชุดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ควรมีการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน เพื่อทดสอบความรู้ว่าในการเรียนการสอนนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่